

Izvorni ugovor je polno-društveni pakt, ali priča o polnom ugovoru je potisnuta. Standardni prikazi teorije društvenog ugovora ne razmatraju čitavu priču, a savremeni teoretičari ugovora ne ukazuju na to da čitava polovina sporazuma nedostaje. Priča o polnom ugovoru bavi se i genezom političkog prava, i razjašnjava zašto je korišćenje tog prava legitimno – ali to je priča o političkom pravu kao patrijarhalnom pravu ili polnom pravu, o moći koju muškarči imaju nad ženama. Polovina priče koja nedostaje govori o tome kako se uspostavlja specifična moderna forma patrijarhata. Novo građansko društvo koje je stvoreno iz izvornog ugovora predstavlja patrijarhalni društveni poredak.

Teorija društvenog ugovora obično se prikazuje kao priča o slobodi. Jedno tumačenje izvornog ugovora kaže da žitelji prirodnog stanja menjaju neizvesnosti prirodne slobode za jednaku, građansku slobodu koju štiti država. U građanskom društvu sloboda je univerzalna; sve odrasle osobe imaju isti građanski rang i svoju slobodu mogu da koriste reprodukcijom izvornog ugovora kada, na primer, sklapaju ugovor o zapošljavanju ili bračni ugovor. Druga interpretacija, koja uzima u obzir verovatne istorije prirodnog stanja iz klasičnih tekstova, kaže da slobodu osvajaju sinovi koji raskidaju svoju prirodnu potčinjenost očevima i očinsku vladavinu zamenjuju građanskom vlašću. Političko pravo kao očinsko pravo nespojivo je s modernim građanskim društvom. U ovoj verziji priče, građansko društvo se stvara kroz izvorni ugovor pošto je vladavina očeva – ili patrijarhat – zbačena. Prema tome, čini se da je novi građanski poredak antipatrijarhalan ili postpatrijarhalan. Građansko društvo nastaje kroz ugovor, tako da ugovor i patrijarhat izgledaju nepomirljivo suprotstavljeni.

Ova dobro poznata čitanja klasičnih priča ne spominju da je osim slobode ovde u pitanju mnogo više. Suština sklapanja izvornog pakta je dominacija muškaraca nad ženama, i pravo muškaraca da uživaju jednak polni pristup ženama. Društveni ugovor je priča o slobodi; polni ugovor je priča o potčinjenosti. Izvorni ugovor ustanovljava i slobodu i potčinjenost. Sloboda muškaraca i potčinjenost žena nastaju na osnovu izvornog ugovora – a karakter građanske slobode ne može se razumeti bez nedostajuće polovine priče koja otkriva kako se kroz ugovor uspostavlja patrijarhalno pravo muškaraca nad ženama. Građanska sloboda nije univerzalna. Građanska sloboda je muški atribut i zavisi od patrijarhalnog prava. Sinovi zbacuju očinsku vladavinu ne samo da bi stekli slobodu, već i zato da žene obezbede za sebe. Njihov uspeh u tom poduhvatu opisan je u priči o polnom ugovoru. Izvorni pakt je i polni i društveni ugovor: polni je u tom smislu što je patrijarhalan – tj. ugovor uspostavlja političko pravo muškaraca nad ženama – i u smislu uspostavljanja redovnog pristupa muškaraca ženskim telima. Izvorni ugovor stvara ono što ću, sledeći Adrienne Rich, nazvati “zakonom muškog polnog prava”. [1] Ugovor ne samo što nije suprotstavljen patrijarhatu, već je sredstvo kojim se moderni patrijarhat konstituiše.

Jedan od razloga zbog kojih politički teoretičari tako retko primećuju da polovina priče o izvornom ugovoru nedostaje, ili da je građansko društvo patrijarhalno, jeste taj što se “patrijarhat” najčešće patrijarhalno tumači kao vladavina očeva (što i jeste doslovno značenje reči). Tako se, na primer, u standardnom čitanju teoretskog sukoba iz sedamnaestog veka, sukoba između patrijarhalista i teoretičara društvenog ugovora, pretpostavlja da se patrijarhat odnosi isključivo na očinsko pravo. Ser Robert Filmer je tvrdio da je politička moć očinska moć, i da je prokreacijska moć oca izvor političkog prava. Locke i njemu bliski teoretičari ugovora tvrdili su da očinska i politička moć nisu jedno isto, i da je ugovor ishodište političkog prava. Ovde su kao pobednici izašli teoretičari ugovora; što se toga tiče, standardno tumačenje nalazi se na čvrstom tlu. Još jednom, suštinski deo priče nedostaje. Istinsko poreklo političkog prava previđa se i u ovom tumačenju. O njegovoj genezi se ne pričaju nikakve priče (ovaj previd pokušaću da ispravim u 4. poglavlju). Političko pravo vuče poreklo iz polnog ili bračnog prava. Očinsko pravo samo je jedna, i to ne izvorna, dimenzija patrijarhalnog prava. Moć muškarca kao oca postaje aktualna tek pošto je on iskoristio svoje patrijarhalno pravo muškarca (muža) nad ženom (suprugom). Napadajući očinsko pravo, teoretičari ugovora nisu želeli da dovedu u pitanje izvorno patrijarhalno pravo. Umesto toga, oni su u svoje teorije inkorporirali bračno pravo, i time zakon muškog polnog prava preoblikovali u njegovu modernu

kontraktualnu formu. Patrijarhat je odavno prestao da bude očinski. Moderno građansko društvo nije strukturirano na osnovu srodstva i očinske moći; u modernom svetu žene su potčinjene muškarcima kao muškarcima, ili muškarcima kao bratstvu. Izvorni ugovor nastaje posle političkog poraza oca i stvara moderni bratski patrijarhat.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com